

№1-2 (75-76) '18

www.lisvisnyk.com.ua

ЛІСОВИЙ ВІСНИК

ПРОЩАЮЧИСЬ ІЗ ЗИМОЮ
(СТОР. 56)

ЗМІСТ

- 4 Що показує «Годинник судного дня»?
- 5 Хутряна промисловість потрапила в немилість
- 6 Володимир Бондар: «Ситуація складна. Лісівники в багатьох випадках притиснуті до стінки»
- 12 Ліси хворіють... Як допомогти їм вижити?
- 16 Деревина – джерело альтернативної енергії
- 18 Волинь у цифрах і фактах 2017-го
- 24 Юні лісівники з Боголюбів
- 25 Давид – переможець!
- 26 Любов до лісу – від дідуся!
- 29 Вовче питання
- 31 Між Україною і Польщею буде ще один кордон
- 32 Водохреще... Україна-Йордан
- 35 Відоме і невідоме про воду
- 37 Зимові клопоти **увага!**

- 38 Будні знаменитого «Звірівського»
- 42 Діяльність міського мисливського товариства у Львові
- 44 Артефакти у шведських лісах
- 47 Лісова жирафа окупі
- 48 Воронів – місце, де живе ініціатива
- 50 Цікаві факти про собак
- 52 Півники у народній медицині
- 54 Лісова кухня
- 56 Прощаючись із зимою
- 58 Фоторепортаж
- 60 В гостях у казки
- 61 Філософія у притчах
- 62 Розмальовка-релакс

Всеукраїнський журнал

Головний редактор:
ЧУРИЛО
Оксана Андріївна
e-mail: lv.oksana0007@
gmail.com
mob. тел.: 0951450135

Юридична адреса: пр-т Воли,
30, м. Луцьк, Волинська обл.,
Україна, 43000
E-mail: lis.gurnal@gmail.com
Web-сайт: www.livistyky.com.ua

Бухгалтер: Тетяна Редькович,
тел. 066 0889493
Верстка та дизайн:
Микола Волошин
Відповідальний
за фотоматеріали:
Олександр Дурманенко

Редакція не несе відповідальності за достовірність даних, наданих респондентами, та зміст рекламних матеріалів.
Редакція не завжди поділяє погляди авторів публікацій. Надіслані на адресу фото та рукописи редакція не повертає.

Передрук та інше використання стилю, дизайну, фото та змісту без дозволу редакції та посилання на «ЛВ» не допускається.
Редколлега: Колісник Б.І.,
Туніца Ю.Ю.

Усі права захищені СТОВ «Лісовий вісник»

Свідоцтво Міністерства освіти України про державну реєстрацію друкованого ЗМІ КВ №18041-68/19 від 16.08.2011 р.

Відруковано у ТОВ «Друкармарт» Луцьк, 2018р.
Фото на 1-й стор.: автор – Оксана ЧУРИЛО

Журнал можна передплатити у відділеннях Укрпошти або придбати та замовити у редакції «ЛВ». Передплатний індекс: **89631**

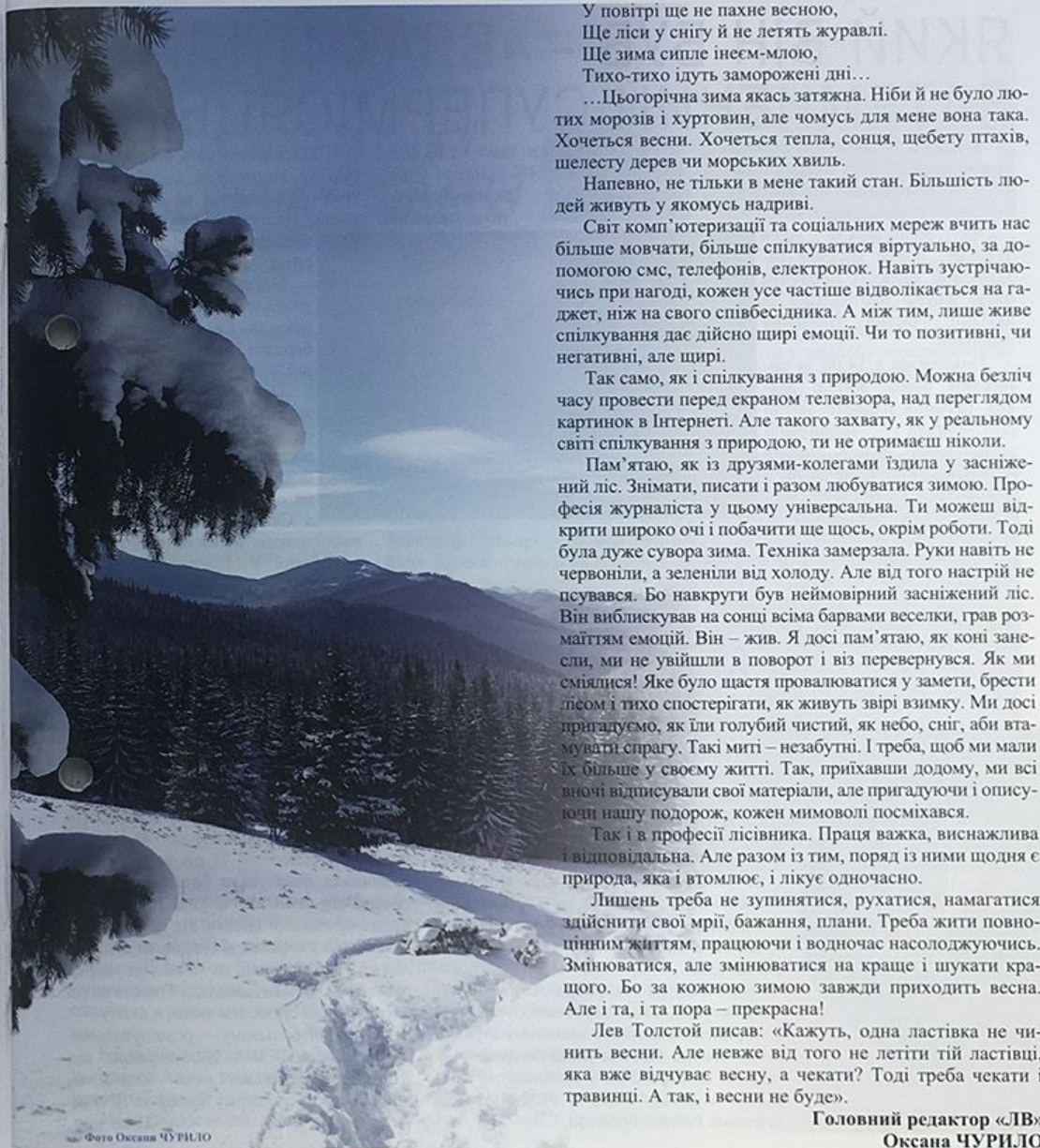

Фото Оксана ЧУРИЛО

колонка редактора

У повітрі ще не пахне весною, Ще ліси у снігу й не летять журавлі. Ще зима силе інеем-млою, Тихо-тихо ідуть заморожені дні...
...Цьогорічна зима якась затяжна. Ніби й не було лютих морозів і хуртовин, але чомусь для мене вона така. Хочеться весни. Хочеться тепла, сонця, шебету птахів, шелесту дерев чи морських хвиль.
Напевно, не тільки в мене такий стан. Більшість людей живуть у якомусь надриві.

Світ комп'ютеризації та соціальних мереж вчить нас більше мовчати, більше спілкуватися віртуально, за допомогою смс, телефонів, електронки. Навіть зустрічаючись при нагоді, кожен усе частіше відволікається на гаджет, ніж на свого співбесідника. А між тим, лише живе спілкування дає дійсно ширі емоції. Чи то позитивні, чи негативні, але ширі.

Так само, як і спілкування з природою. Можна безліч часу провести перед екраном телевізора, над переглядом картинок в Інтернеті. Але такого захвату, як у реальному світі спілкування з природою, ти не отримаш ніколи.

Пам'ятаю, як із друзями-колегами їздила у засніжений ліс. Знімати, писати і разом любоватися зимою. Професія журналіста у цьому універсальна. Ти можеш відкрити широко очі і побачити ще щось, окрім роботи. Тоді була дуже сувора зима. Техніка замерзала. Руки навіть не червоніли, а зеленіли від холоду. Але від того настрої не псувалися. Бо навкруги був неймовірно засніжений ліс. Він виблискував на сонці всіма барвами веселки, грав розмаїтими емоціями. Він – жив. Я досі пам'ятаю, як коні занесли, ми не увійшли в поворот і віз перевернувся. Як ми сміялися! Яке було щастя провалюватися у замети, брести пієм і тихо спостерігати, як живуть звірі взимку. Ми досі пригадуємо, як іти голубий чистий, як небо, сніг, аби втмувати спрагу. Такі миті – незабутні. І треба, щоб ми мали їх більше у своєму житті. Так, приїхавши додому, ми всі вночі відписували свої матеріали, але пригадуючи і описуючи нашу подорож, кожен мимоволі посміхався.

Так і в професії лісівника. Праця важка, виснажлива і відповідальна. Але разом із тим, поряд із ними щодня є природа, яка і втомлює, і лікує одночасно.

Лишень треба не зупинятися, рухатися, намагатися здійснити свої мрії, бажання, плани. Треба жити повноцінним життям, працюючи і водночас насолоджуючись. Змінюватися, але змінюватися на краще і шукати кращого. Бо за кожною зимою завжди приходить весна. Але і та, і та пора – прекрасна!

Лев Толстой писав: «Кажуть, одна ластівка не чинить весни. Але невже від того не летіти тій ластівці, яка вже відчуває весну, а чекати? Тоді треба чекати і травинці. А так, і весни не буде».

Головний редактор «ЛВ»
Оксана ЧУРИЛО

Передплатуйте «ЛВ»
на 2018 рік
**Передплатний
індекс: 89631**

